

A Calling Bath Logan B. Fields (Estats Units, 1996)

RESUM

Pot una taula parlar per si mateixa? Si pogués, ho sabríem? Com podem convidar altres veus sense importar si podem escoltar?

Sovint tenim la temptació de perfilar els nostres límits. Un impuls de nomenar el que podem percebre, de codificar en nom nostre, de reclamar la possibilitat de conèixer. D'aquest desig no està exempt el moviment d'espiritistes i curanderos de l'Europa de segle XIX. Més intens si s'escau, en virtut de l'ambigüitat de la seva disciplina.

M'interessa la nostra manera de fracassar a l'adreçar temes obscurs, i la insuficiència de la comunicació comuna. M'interessa la "veu" de l'altre. Incloses les veus marginades de l'espiritista i el curandero.

La meva proposta és deixar espai per sol·lícites afirmacions innegables de la matèria silenciada i buscar la bellesa en aquests conductes sense necessitat de comprendre.

ARTICLE

A Calling Bath (Crida al bany) neix de la necessitat de reconciliar-nos amb la persecució de personatges com Unceti Maria Nicasi i la comunitat espiritista, a un temps que adreça els límits de la seva metodologia. Deixar lloc per ser omplert per una veu no dogmàtica (una veu d'abstracció).

En un primer moment, vaig narrar la història *A Table Moved* (Una taula s'ha mogut). La narradora explica com després de la mort d'una amiga, va succeir una cosa estranya on una taula es va moure. Vol reconèixer i comprendre, atorgar significat, però sap que no pot assignar-li una explicació racional. Ella reconeix que tot i ser significatiu, l'esdeveniment no pot ser comprès completament. Accepta l'autonomia d'aquesta veu, la de la taula, veu la bellesa.

En un segon moment, vaig crear i vaig executar *A Calling Bath* (Crida al bany). El procés va incloure:

- Donar forma a un receptacle: vaig cosir una "disfressa de fantasma". Una dissenyada per adaptar-se a la presència imaginada de Unceti Maria Nicasi.
- Recollir males herbes, matolls, flors: plantes recol·lectades del lloc on enguany va estar Cal Nicasi. Incloent herba granària, lletsó d'hort, parietària, pa de cucut de bosc, xicoia, peu de gall, rèvola, l'herba de Sant Robert i lletuga de bosc.
- Imbuir aigües: remullar les plantes recol·lectades en aigua per crear un bany impregnat amb les qualitats de la planta. Un bany molt semblant a què hauria rebut Nicasi.
- Crisol netejador: Disfressa de fantasma rentat al bany enriquit. Un acte de neteja.
- Invocació: Vestit de fantasma deixat per a ser omplert.

TRANSCRIPCIÓ: Una Taula s'ha Mogut

Allan acabava de visitar-nos. Em va explicar la notícia d'un accident en el qual Nic s'havia ofegat. Ens vam quedar sense paraules. Inquieta i sense saber què fer, vaig començar a rentar la taula en la qual ens assèiem. La vaig rentar, amb el que ara només puc anomenar aigua miraculosa, perquè poc després la taula es va moure sola. (D'això, puc estar segura: mesos abans, quan ventilava la casa, un colom va volar des del balcó i va començar a picar les engrunes que quedaven a la taula. Abans que pogués treure-la de la casa, havia deixat diversos cops de bec al brunyit de la taula. Des de llavors, vaig col·locar aquest extrem de la taula cap al nord, allunyant-la de la llum de la finestra per deixar els cops de bec a l'ombra. Però aquella tarda, quan em vaig asseure a prendre el te, vaig trobar les marques de colom a plena llum. L'única resposta és que la taula havia girat per agència pròpia.

M'agradaria poder dir que va ser moguda per mans imperceptibles, però això no puc saber-ho i no vull assumir-ho. La meva memòria em diu que Allan i jo no estàvem sols a l'apartament aquell dia. I que no estava sola mentre rentava el vestit de la Nic abans de la cerimònia. La presència flueix des de la crida al bany i la neteja, una oportunitat per a la condensació del que no pot ser destil·lat. He tingut la temptació d'atorgar un nom als que parlen, potser per poder escoltar el que diuen. Les paraules són, sens dubte, alhora útils i grotesques. No obstant això, he trobat consol en presència de certs vehicles; una taula, un vestit, un conte. Un recipient preparat per a l'ocupació d'un altre. Tot i que la veu de l'altre mai es va sentir. Proclames desenteses. Pronunciament en el buit.